

РЕШЕНИЕ

№ 251

гр. София, 06.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 04.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **11346** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК). във връзка чл. 84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) .

Образувано е по жалба У. А. Х. , гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с настоящ адрес [населено място], [улица], РПЦ – С. на ДАБ, срещу Решение № 11061/24.10.2024 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет (ДАБ-МС), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно. Правят се възражения, че административният орган е игнорирал факта, че причините за напускане на страната по произход са свързани със заплахи за живота и сигурността на жалбоподателя, които произтичат от вътрешен въоръжен конфликт в С.. Анализът на изложената в решението обстановка в С. е формален и не кореспондира с личната бежанска история. Административният орган не е изследвал сигурността на мястото, на което последно е живял жалбоподателя и региона на страната, в който чужденецът евентуално ще бъде върнат. Счита, че е налице реална възможност да бъде принудително мобилизиран в сирийската армия или да бъде убит от кюрдските сили. Не е съобразено Решение на СЕС от 17 февруари 2009 година по дело С - 465/07. Ситуацията със сигурността в С. е неправилно преценена, причините за напускане на страната по произход са свързани с общата обстановка на насилие и рисковете за живота и здравето на гражданите от все още активната гражданска война в

страната.

В хода на съдебното производство , доводите се поддържат от адв. М. Т., назначен по реда на ЗПП.

Ответникът, председателят на ДАБ, редовно призован, представлява се от ст. юрк. Г., излага доводи за неоснователност на жалбата. Отбелязва, че чуждия гражданин е заявил че е напуснал страната си по произход по лични причини.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не заявява становище по жалбата. Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с молба, рег. № В-13-761/16.07.2024 г. за международна закрила, подадена от жалбоподателя до ДАБ при МС. На същия ден е съставен регистрационен лист, в който е отразено, че кандидатът е гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А. ,С., арабин, мюсюлманин-сунит, неженен, със начално образование, с адрес в [населено място], [улица], РПЦ – С. на ДАБ. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3, предвид, че кандидатът при регистрацията му, не е представил документи за самоличност.

Съставена е Евродак дактилоскопна карта № BR106C2407160002 от 16.07.2024 г. Кандидатът е запознат срещу подпис на 16.07.2024 г. и с указания относно реда за подаване на международна закрила, който ще следва, за правата и задълженията на чужденците, търсещи международна закрила.

Изискано е становище от ДАНС, в отговор на което, с писмо рег. № М-12516 от 22.08.2024 г. (л. 32) директорът на специализирана дирекция "М" - ДАНС, уведомява председателя на ДАБ-МС, че към момента ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на лицето в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

На проведеното на 23.07.2024 г. интервю, за провеждането на което е съставен от протокол от проведено интервю с рег. № УП6729/23.07.2024 г. с участието на преводач от и на арабски език, кандидатът заявил, че е напуснал С. в края на юни 2024г. за Турция нелегално, останал в [населено място] 10 дни . Преминал границата на България на 07.07.2024г., нелегално с помощта на трафикант ,след това го докарали с кола близо до [населено място], където един човек му дал вода и извикал полицията и го задържали. В страната по произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност, нито заради изповядваната религия. Не е участвал в религиозна организация, общност или секта, не е бил член на въоръжена групировка. Не е арестуван, задържан в страната по произход. Чужденецът не е членувал в политическа партия или организация, не е имал проблеми с официалните власти, армията или полицията в С., спрямо него лично не е оказвано насилие. Разказал, че в района в който е живял има сблъсъци между групировките и кюрдите, трябвало да работи за да издържа малките си братя и сестри.; нямало ток и вода и се налагало да купуват вода; в С. останали да живеят майка му ,2 братя, 2 сестри, и по голяма сестра която била омъжена и не помагала на майка им ; не поддържал връзка с баща си от 11 години; нямало кой да се грижи за семейството му и той трябвало да работи за да ги издържа, затова и напуснал С. за да може да работи и да изпраща пари на семейството си, твърдял че в С. ,групировките отвлечат хора за да им продават органите;

На проведеното на 21.10.2024 г. интервю, за провеждането на което е съставен от протокол от проведено интервю с рег. № УП6729/21.10.2024 г. с участието на

преводач от и на арабски език, кандидатът допълнително разказал ,че в С. живеел в с С. Д. ,обл. Д. А. , цялото му семейство живеело в една къща ,имал 3 майки в С.,8 братя и 4 сестри ,баща му бил в Германия от 12години ,но не поддържали връзка с него, кандидатът бил най -голям в семейството и той трябвало да се грижи за всички, работил като кофражист, месец два останал без работа и си седял в къщи, войната също станала по-силна, кюрдите го търсили за да се включи в отрядите ,но той не се съгласил , през 2022г. имало бомбардировка и видял да пада една ракета; потвърдил, че е напуснал С. за да работи, печели пари и да ги изпраща на семейството си, нямало друга причина, лични заплахи не е получавал ,не било заплашвано и семейството му, но не искал да се връща в С..

Административният орган е изготвил Справка ЦУ – 1624/12. 07. 2024 г. относно Сирийска арабска република. Съгласно справката, провинция Д. ал Зор е разделена на зони, контролирани от официалното правителство на С. и от ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили. Ситуацията със сигурността в провинция Д. ал Зор е нестабилна. Продължават съобщения за целенасочени убийства, извършвани с огнестрелни оръжия и самоделни взривни устройства. Подкрепяни от И. въоръжени групи атакуват американските сили в С. с удари с дроне, импровизирани ракети и минохвъргачни снаряди, включително в провинция Д. ал Зор. Забелязват се и ответни въздушни удари от САЩ. През периода 1 август 2022 г. – 28 юли 2023 г. в провинция Д. ал Зор е имало 1089 инциденти със сигурността, от които 255 инцидента са определени като насилие срещу цивилни. През периода август 2022 г. – юли 2023 г. са регистрирани 167 смъртни случая на цивилни в провинция Д. ал Зор, а през периода август – ноември 2023 г. смъртните случаи на цивилни лица са 70.

Със становище рег. № УП 6729 от 21.10.2024 г. на старши експерт в отдел „ПМЗ – кв. В.“ е предложено на председателя на ДАБ – МС да откаже хуманитарен статут и статут на бежанец на У. А. Х.

С оспореното в настоящото производство Решение № 11061/ 24. 10. 2024г., председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 8 и чл. 75, ал.1, т. 4 вр. чл. 9 от ЗУБ, отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на У. А. Х. основа на събраните в административното производство доказателства, е обосновал извод, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Като е съобразил причините за напускане на страната по произход С., административният орган е направил извод, че това не е сторено поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, поради което не са налице основания по чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут, нито е установена реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание – основания по чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗУБ. След като е съобразил информацията за обстановката в Сирийската арабска република, представена в описаната по – горе справка на дирекция "Международна дейност" при ДАБ – МС е приел, че не може да се направи извод, че в С. е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Има спорадични инциденти и актове на насилие, които не могат да се оценят като въоръжен конфликт. Административният орган е приел, че съгласно чл. 8, ал. 8 и чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, област Д. ал Зор е територия, на която чужденецът може безпрепятствено и трайно да се ползва от ефективна закрила и за него не съществува риск да понесе тежки посегателства, в тази част няма основания за страх от преследване. Молбата за закрила е отхвърлена като изцяло неоснователна, след преценка на всички относими факти, свързани с личното

положение на молителя и държавата му на произход.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка. Приета е Справка вх. № МД – 02 – 109/29. 11. 2024г. относно Сирийска арабска република, общо положение, актуална политическа обстановка. В справката се съдържат данни, че започналият като вътрешен въоръжен конфликт в рамките на Сирийските демократични сили в провинция Д. ал Зор бързо води до нови ескалации в Северозападна С. и до опозиционни битки между „Х. Т. ал Ш.“ и Сирийската национална армия.

Процесното решение е връчено на жалбоподателя на 29.10.2024 г., с участието на преводач, а жалбата срещу него е подадена до Административен съд София – град на 07.11.2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването на процесното решение, в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Решението е издадена в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

От приетите по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведените две интервюта, същите са проведени на заявления от кандидата език, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Изложеното определя спора като материалноправен относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл.8 и чл.9 ЗУБ въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Понятието "преследване" е дефинирано в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от с.з., като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като съгласно ал. 5 действията на преследване могат да бъдат физическо или

психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба, която би довела до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1-3. Наличието и основателността на опасенията следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произхода на преследването, дали то води до нарушаване на основни права на човека, както и закрилата, която може да се получи от държавата по произход.

В настоящия случай правилно административният орган е преценил, че при проведените с жалбоподателя две интервюта не се установява спрямо него да е било осъществено визираното в чл. 8, ал. 1 ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут, а и самият той не е заявил конкретни обстоятелства, въз основа на които да може да се направи извод за опасение от преследване, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Ето защо преценката на административния орган, че изложените от кандидата мотиви за напускане на страната му по произход не са правно значими за търсената защита, са напълно обосновани. Нещо повече, У. А. Х. изрично е заявил, че не е бил насилван по никакъв начин или заплашван, че спрямо него не е било осъществено преследване от държава, партии или организации и недържавни субекти нито в страната му на произход. Основният мотив, който кандидатът за закрила изтъква за напускането на С., е общата обстановка на несигурност в страната и липсата на достатъчно финансови средства за издръжка на семейството му. Административният орган не е приел за достоверни тези страхове, като според съда, правилен е изводът, че те не са продиктувани от реални действия от страна на армията, властта в С. и въоръжени групировки, а имат преди всичко битов характер.

В случая не се установява на оспорвания да са били нарушени основни човешки права до такава степен тежки по своето естество или повтораемост за да се приеме, че е налице преследване по смисъла на относимите правни норми. Освен това, принадлежността към определена социална група, сама по себе си не е достатъчно основание за да се приеме, че е налице преследване на дадено лице, а оттам и да се предостави статут на бежанец на това лице.

В действителност жалбоподателят не е бил заплашван, върху него не е било оказвано насилие, не е осъждан и не е бил преследван от официалните власти, в т.ч. и по етнически или религиозни причини в С.. Член на неговото семейство няма признат в Република България статут на бежанец, което изключва възможността да му се предостави деривативен такъв статут съгласно чл. 8, ал. 9 ЗУБ. При това положение изводът на административния орган за неоснователност на искането на У. А. Х. за предоставяне на статут на бежанец се явява законосъобразен.

На следващо място, правилно е прието, че в случая не са налице и материалноправните предпоставки по чл. 9, ал. 1, т.1 и т.2 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Това е така, защото в настоящата хипотеза не се твърди, а и не се установява от събраните по делото доказателства, в държавата си по произход жалбоподателят да е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, а това е сериозна индиция, че няма да понесе такива посегателства и при завръщането си там. От друга страна, липсват твърдения и данни за наличието на обстоятелствата, предвидени в чл. 9, ал. 6 и ал. 8 ЗУБ.

Жалбата е основателна в частта, в която е отказано предоставяне на хуманитарен статут на основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ., както и в частта, в която е прието, че са налице предпоставки за вътрешно разселване, като преценката на административния орган е неправилна.

Съгласно чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Член 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ е изцяло в синхрон с чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Със свое Решение от 17.02.2009 г. по дело № С- 465/07/М. Е. and Noor E. vs S. van J./, по отправено от холандска страна преюдициално запитване за приложението на чл. 15 б. "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета, Съдът на Общността (приложимо и по отношение на действащата вече Директива 95/2011) се постановява, че въпросната норма следва да се тълкува в смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на неговото лично положение елементи; и 2. съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държавата- членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилното лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Административният орган неправилно е преценил ситуацията в област Д. ал Зор като безопасна за цивилни лица. По данните от справката, цитирана в оспореното решение, ситуацията със сигурността в провинция Д. ал Зор е нестабилна. Продължават съобщения за целенасочени убийства, извършвани с огнестрелни оръжия и самоделни взривни устройства. Подкрепяни от И. въоръжени групи атакуват американските сили в С. с удари с дронове, импровизирани ракети и минохвъргачни снаряди, включително в провинция Д. ал Зор. Забелязват се и ответни въздушни удари от САЩ. През периода 1 август 2022 г. – 28 юли 2023 г. в провинция Д. ал Зор е имало 1089 инциденти със сигурността, от които 255 инцидента са определени като насилие срещу цивилни. През периода август 2022 г. – юли 2023 г. са регистрирани 167 смъртни случая на цивилни в провинция Д. ал Зор, а през периода август – ноември 2023 г. смъртните случаи на цивилни лица са 70.

От проведено по делото о.с.з. до настоящия момент ноторно известно на съда е обстоятелството свързано с края на войната между официалната държавна власт и въоръжени групировки. Това обстоятелство следва да бъде поставено в основата на вземане на решение относно подадената молба, като се има предвид, че и самия

кандидат за предоставяне на хуманитарен статут в проведеното интервю пред административния орган го е поставил като причина за нежеланието си да се завърне в С.. В случая се касае за нововъзникнали обстоятелства, които да променят изводите на административния орган при вземане на решение в степен водеща до необходимост от нова преценка на обстоятелствата явяващи се правно значими за вземане на решение, анализа на които би могъл да доведе до различно от вече взетото от органа решение.

Актуалната общо достъпна информация за ситуацията със сигурността в страната по произход на жалбоподателя сочи, че в С. има вътрешен въоръжен конфликт, който създава тежки заплахи за живота или личността на всяко цивилно лице, поради безогледно насилие. Жалбоподателят е живял в провинция Д. ал Зор, която към настоящия момент е превзета от курдите. Ситуацията със сигурността на цивилното население е влошена, перспективите са неясни. Съдът счита, че насилието ескалира и е налице риск за живота и здравето на всеки цивилен, върнат на територията на провинция Д. ал Зор.

Следва да се приеме, че актуалната ситуация в страната на произход на кандидата отговоря на тълкуването, дадено Решение на СЕС от 30 януари 2014 г. по дело С-285/12: „Съществуването на "въоръжен конфликт" трябва да бъде признато с оглед прилагането на тази разпоредба, когато редовните въоръжени сили на дадена държава се сблъскват с една или повече въоръжени групи или се сблъскват две или повече въоръжени групи, без да е необходимо да може да бъде квалифициран като въоръжен конфликт без международен характер по смисъла на международното хуманитарно право, и без интензитетът на въоръжени сблъсъци, равнището на организираност на наличните въоръжени сили или продължителността на конфликта да са предмет на преценка, отделна на степента на насилие, съществуващо на въпросната територия“.

В идентичен смисъл е позицията на В. от 16 декември 2024 г., с която страната ни следва да се съобрази по силата на чл.3, ал.1 от ЗУБ.:

„Всеки има право да се върне в страната си на произход. В. има готовност да подкрепи сирийските бежанци, които, след като са напълно информирани за ситуацията в местата им на произход или в алтернативен район на избор, изберат доброволно да се завърнат. С оглед на многото предизвикателства, пред които е изправено населението на С., включително широкомащабна хуманитарна криза, продължаващи високи нива на вътрешно разселване и широко разпространено разрушение и щети на домове и критична инфраструктура, обаче, за момента В. не насърчава широкомащабно доброволно репатриране в С..

В този момент С. продължава да бъде засегната от атаки и насилие в части от страната; голямо вътрешно разселване; наличие в много части на страната с експлозивни остатъци от войната; опустошена икономика и широкомащабна хуманитарна криза, като над 16 милиона вече се нуждаят от хуманитарна помощ преди последните събития. Освен това, както беше отбелязано по-горе, С. също претърпя масивни разрушения и щети на домове, критична инфраструктура и земеделски земи. Правата на собственост бяха силно засегнати, като през последното десетилетие бяха регистрирани широко разпространени нарушения на жилищата, земята и собствеността, което доведе до сложни спорове за собственост, чието разрешаване ще отнеме време. На този фон В. за момента продължава да призовава държавите да не връщат насилствено сирийски граждани и бивши обичайни жители на С., включително палестинци преди пребиваващи в С., до всяка част на С..

В. също така продължава да призовава всички държави да позволят на цивилни, бягащи от С., достъп до техните територии, да гарантират правото да търсят убежище и да осигурят зачитане на принципа на забрана за връщане по всяко време.

Въпреки, че рисковете, свързани с преследване от страна на предишното правителство, са престанали, други рискове могат да продължат да съществуват или да станат по-изразени. В светлината на бързо променящата се динамика и развиващата се ситуация в С., В. понастоящем не е в състояние да предостави подробни насоки на лицата, вземащи решения относно предоставянето на убежище, относно нуждите от международна закрила на гражданите. В. ще продължи да следи отблизо ситуацията с оглед предоставяне на по-подробни насоки веднага щом обстоятелствата позволят. С оглед на настоящата несигурност на ситуацията в С., НСР призовава държавите, предоставящи убежище, да спрат издаването на отрицателни решения по молби за международна закрила от сирийски граждани или от лица без гражданство, които преди са обичайно пребивавали в С.. Спирането на издаването на отрицателни решения трябва да остане в сила до момента, в който ситуацията в С. се стабилизира и бъде налична надеждна информация относно ситуацията със сигурността и правата на човека, за да се направи пълна оценка на необходимостта от предоставяне на статут на бежанец на отделни кандидати. В. не счита, че понастоящем са изпълнени изискванията за прекратяване на статут.“

Предвид изложеното неправилни са изводите на административния орган за липса на основания по чл. 9, ал.1 т. 3 от ЗУБ, в която част решението следва да бъде отменено.

На основание чл. 173, ал. 2 от АПК делото като преписката следва се изпрати на ответника за ново разглеждане и произнасяне по молба рег. № В-13-761/16.07.2024 г. в частта за предоставяне на хуманитарен статут чл. 9, ал.1, т.3 от ЗУБ при съобразяване с дадените указания по приложението на закона и с оглед актуалната информация в страната на произход на кандидата към датата на новото произнасяне.

Предвид липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК във връзка чл. 144 АПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Така мотивиран ,съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на У. А. Х., гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с настоящ адрес [населено място], [улица], РПЦ – С. на ДАБ и съдебен адрес [населено място], [улица],ет.2,кантора 260,чрез адв. М. Т. от САК, Решение № 11061/24.10.2024 г. на председателя на ДАБ при МС, в частта, с която му е отказано предоставяне на хуманитарен статут, поради липса на предпоставките по чл. 9, ал.1, т.3, вр. чл. 75, ал.1, т. 4 от ЗУБ.

ВРЪЩА делото като преписка в тази част на компетентния орган при ДАБ – МС за ново разглеждане и произнасяне по молба за предоставяне на международна закрила с молба рег. № В-13-761/16.07.2024 г. при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОТХВЪРЛЯ оспорването в останалата част.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му до страните чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

